

UDENRIGSMINISTERIET

Dato: 20. september 2013
Spørgsmål 203 fra Udenrigsudvalget til
udviklingsministeren af 29. august stillet af
ikkemedlem af udvalget MFU
Sara Olsvig (IA).

URU alm. del spørgsmål 203:

"Hvordan vil ministeren i praksis sikre sig, at øgede investeringer ikke fører til tvangsforflyttelse af de mest udsatte og sårbare grupper, så som oprindelige folk, og til at disse grupper mister deres jord og livsgrundlag via diverse former for "landgrabbing"?"

Svar:

Ligesom det er tilfældet med mange sociale og politiske udviklinger, vil overgangen til privat ejendomsret ofte være forbundet med en række udfordringer. Det er en velkendt problematik, at oprindelige folk i sårbare positioner kan blive rendt over ende af mere magtfulde aktører, som påberåber sig privat ejendomsret til større territorier på bekostning af traditionelle ejere.

Derfor vil Danmark fortsat arbejde for at fremme transparent lovgivning, retsstatsprincipper samt sikring af basale rettigheder i de lande, vi engagerer os i. Der vil i praksis altid være en risiko for, at sårbare grupper og individer diskrimineres og udnyttes af mere magtfulde personer i de samfund, de indgår i. Dette gælder, hvad enten der er tale om traditionelle samfund eller moderne markedsøkonomier. Det er derfor min overbevisning, at øgede investeringer kan være en kilde til fremgang og positiv udvikling, når de suppleres af de rettighedsbaserede indsatser, som Danmark er fortalende for. Det er i mine øjne oftest dybereliggende strukturelle politiske og sociale udfordringer, der forårsager diskrimination af oprindelige folk – udfordringer som Danmark i samarbejde med regeringer rundt omkring i verden forsøger at imødekomme. Øgede investeringer og privat ejendomsret bør derfor ikke ses som en del af problemet, men kan tværtimod med fordel inddrages som en del af løsningen.

Overtrædelser af national lovgivning, herunder også menneskerettigheder, bør først og fremmest påtales nationalt. Hvis de nationale systemer ikke sikrer tilstrækkelig beskyttelse, må det internationale system træde til. Der eksisterer i dag en række internationale og regionale mekanismer, som Danmark har støttet etableringen af, der er relevante for oprindelige folk. Eksempler herpå er FN's Specialrapportør for Oprindelige Folks Rettigheder og den Afrikanske Menneskerettighedskommissions arbejdsgruppe om oprindelige folk. Herudover har Danmark gennem mange år støttet NGO'en International Work Group for Indigenous Affairs (IWGIA), der via sine partnere i Afrika argumenterer for anerkendelse af - og dokumenterer overgreb på - civilbefolkningens jordrettigheder.